

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ενστάσεων και αναπομπή εκ νέου στο ίδιο προς επανεξέταση της διαδικασίας.

Λόγοι της προσφυγής: Πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως).

Προσφυγή της Scandlines Sverige AB κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Scandlines Sverige AB, Helsingborg, Σουηδία, εκπροσωπούμενη από τον C. Vajda, QC, καθώς και τους R. Azélius και K. Azélius, lawyers, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 7 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 23ης Ιουλίου 2004, σχετικά με απόρριψη της καταγγελίας της με ημερομηνία 2 Ιουλίου 1997·
- να παραπέμψει εκ νέου την υπόθεση στην Επιτροπή για εξέταση της καταγγελίας υπό το φως της αποφάσεως του Δικαστηρίου·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να την αποζημιώσει για τα έξοδα της διαδικασίας αυτής ασχέτως αποτελέσματος.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα είναι μια σουηδική εταιρία, η κύρια δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στο να λειτουργεί ως λιμενικός πράκτορας μιας εκμεταλλεόμενης πορθμεία επιχειρήσεως. Η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία κατά της Helsingborgs Hamn AB (HHAB), εταιρίας υπεύθυνης για τη λειτουργία του λιμένα του Helsingborg στη Σουηδία και για την επιβολή λιμενικών τελών. Η προσφεύγουσα θεώρησε ότι η HHAB επέβαλλε υπερβολικά λιμενικά τέλη, καταχρώμενη της δεσπόζουσας θέσεώς της, και τούτο κατά παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ. Η καταγγελία αυτή απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πλανήθηκε καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι δεν ήταν υπερβολικά τα επιβαλλόμενα σε εκμεταλλεόμενους πορθμεία λιμενικά τέλη. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η ανάλυση κόστους-

τιμής στην οποία προέβη η Επιτροπή κατέδειξε ότι η HHAB είχε πετύχει κέρδη, όσον αφορά τις σχετικές με πορθμεία επιχειρήσεις, άνω του 100 % της αξίας του χρησιμοποιηθέντος από αυτήν την επιχείρηση κεφαλαίου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τέτοια κέρδη δεν μπορούν να επιτευχθούν σε μια ανταγωνιστική αγορά και, επομένως, τέτοια κέρδη είναι υπερβολικά, άδικοι και καταχρηστικά. Θεωρεί ότι απορρίπτοντας το συμπέρασμα αυτό, η Επιτροπή προέβη σε κακή εφαρμογή του όρου «οικονομική αξία» και παρέλειψε να εφαρμόσει την αρχή της αναλογικότητας ή την ορθή κατανομή του βάρους αποδείξεως. Η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι κακώς η Επιτροπή απέρριψε τη σύγκριση μεταξύ των επιβαλλομένων σε εκμεταλλεόμενους πορθμεία τιμών με αυτές που χρεώνονται σε αυτούς που εκμεταλλεύονται μεταφορές εμπορευμάτων καθώς και τη σύγκριση μεταξύ των τιμών που χρεώνονται στο Helsingborg και αυτών που χρεώνονται στο Elsinore, στο άλλο άκρο της ίδιας οδού. Επίσης, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι δεν υπήρξε δυσμενής διάκριση ως προς τις τιμές κατά την έννοια του άρθρου 82 ΕΚ μεταξύ εκμεταλλεομένων πορθμεία και εκμεταλλεομένων μεταφορές φορτίων. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή κακώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι παρεχόμενες από την HHAB όσον αφορά αυτούς τους δύο κλάδους υπηρεσίες δεν είναι ισοδύναμες και ότι οι εκμεταλλεόμενοι πορθμεία δεν βρέθηκαν σε δυσμενή από ανταγωνιστική άποψη μοίρα.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η συλλογιστική της Επιτροπής είναι εσφαλμένη, ακατάλληλη και αντιφατική και συνιστά, για τον λόγο αυτό, παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ. Επικαλείται επίσης προσβολή του δικαιώματός της ακροάσεως βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 2842/98 και ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν διεξήγαγε την κατάλληλη έρευνα εντός ευλόγου χρόνου παραβαίνοντας έτσι το άρθρο 10 ΕΚ, το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καθώς και την αρχή ότι η Επιτροπή οφείλει να ενεργεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

Προσφυγή της Nadine Schmit κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Nadine Schmit, κάτοικος Ispra (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον Paul Van Gehuchten και τον Pierre Jadoul, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί ρητής απορρίψεως της ενστάσεως της προσφεύγουσας, της 8ης Ιουλίου 2004, την απόφαση περί μη καταρτίσεως εκθέσεως αξιολογήσεως για το διάστημα 2001–2002 και την απόφαση της αρχής να μην περιλάβει την προσφεύγουσα στους προαχθέντες στον βαθμό C2 υπαλλήλους κατά τις προαγωγές του 2003·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα 3 000 ευρώ προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα, υπάλληλος της Επιτροπής, βρίσκεται σε αναρρωτική άδεια από τον Οκτώβριο του 2002. Λαμβάνει σύνταξη αναπηρίας από την 1η Σεπτεμβρίου 2003. Κατόπιν αυτών, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) αποφάσισε να μην καταρτίσει έκθεση αξιολογήσεως της προσφεύγουσας για τον διάστημα 2001–2002. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν έλαβε κανένα μόριο προαγωγής ή προτεραιότητας κατά τις προαγωγές του 2003 και δεν περιελήφθη στους προαχθέντες στον βαθμό C2 υπαλλήλους.

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά των επίμαχων αποφάσεων, επικαλούμενη παράβαση του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου αυτού (απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Απριλίου 2002), καθώς και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή αδικώς έκρινε, στο τέλος του 2002 ή στις αρχές του 2003, ότι η προσφεύγουσα είναι υπάλληλος που πρόκειται να συνταξιοδοτηθεί εντός του έτους και, επομένως, δεν χρειάζεται να καταρτιστεί έκθεση αξιολογήσεως. Κατά την απόφασιν να μην προαχθεί στον βαθμό C2, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθώς και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή του José Antonio Carreira κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια και την Υγεία στο Χώρο Εργασίας, που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-421/04)

(2005/C 6/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο José Antonio Carreira, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Georges Vandersanden και Laure Levi, δικηγόρους, άσκησε στις 11 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια και την Υγεία στο Χώρο Εργασίας.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Οργανισμού να χορηγήσει στον προσφεύγοντα μέρος μόνον της εξισωτικής αποζημιώσεως που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ λόγω του ότι άσκησε προσωρινά, από την 13η Ιανουαρίου 2003 έως τις 15 Αυγούστου 2004, καθήκοντα αντιστοιχούντα σε θέση ανώτερη από αυτή που κατέχει·
- να υποχρεώσει τον καθού να καταβάλει στον προσφεύγοντα το υπόλοιπο της εξισωτικής αποζημιώσεως που του οφείλεται δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει τον καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση, ο οποίος, όπως και ο νομικός σύμβουλος του καθού, κλήθηκε να ασκήσει προσωρινώς τα καθήκοντα του προϊσταμένου των διοικητικών υπηρεσιών του Οργανισμού, λόγω αναρρωτικής άδειας του κατόχου της εν λόγω θέσεως, προσβάλλει την απόφαση της ΑΔΑ να κατανείμει το ποσό της εξισωτικής αποζημιώσεως μεταξύ των δύο προσώπων που άσκησαν προσωρινώς τα καθήκοντα αυτά. Προσβάλλει την απόφαση αυτή διευκρινίζοντας ότι δεν δέχεται ότι εργάστηκε κατά το ήμισυ του ωραρίου εργασίας κατ' αντικατάσταση του προϊσταμένου των διοικητικών υπηρεσιών και υποστηρίζοντας ότι, κατά συνέπεια, δικαιούται το σύνολο της επίδικης εξισωτικής αποζημιώσεως.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ καθώς και παραβίαση των αρχών της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως εργασίας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας.

Θεωρεί επίσης ότι, εν προκειμένω, δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αιτιολογήσεως των διοικητικών πράξεων.

Προσφυγή του Walter Parlante κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-432/04)

(2005/C 6/81)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Walter Parlante, κάτοικος Enghien (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Lucas Vogel, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 22 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.